

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Domitii Plati Societatis Iesv Theologi, De Domini
Nostri Iesv Christi Passione**

Piatti, Domizio

Coloniae Agrippinae, 1610

De eximijs virtutibus in Passione Christi elucentibus, quarum cognitio, est
quartus eiusdem Passionis fructus. Cap.4.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49474](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49474)

honorem, matrem, discipulos, amicos
 imo à Patre etiam derelictus fuerit. Cul
 vt respondeas & mutuum amorem repe
 das, deserendi tibi sunt honores, diu
 tiæ, parentes, amici, atque vt vno ver
 bo dicam, omnia, vt cum Christo in Cru
 ce assidue permanere, atque cum sancto
 Paulo Apostolo dicere valeas. *Mihi au
 tem absit gloriari nisi in Cruce Domini nostri
 IESV Christi, per quem mihi mundus cruci
 fixus est, & ego mundo.*

Galat. 6.

DE EXIMIIS CHRISTI
 virtutibus, in Passione illius maxime
 elucentibus: quarum cognitio est
 quartus fructus, ex eadem
 Passione colligen
 dus.

CAPVT IV.

*Christus fuit
 omni tem
 pore virtu
 tum specu
 lum.*

QV ANQVAM Christus omni tem
 pore singularium virtutum exem
 plar & speculum extitit: (vt pote
 qui ab ipso conceptionis instanti septiformi Spiritus sancti gratia repletus fuerat)
 nihilominus non erit extra rem, hoc lo
 co eas virtutes, quas in Cruce potissimum
 ostendit, speciatim expendere: nam illæ
 solæ, quatenus ad Passionem Christi spe
 ctant, ad nostrum faciunt propositum, &

possunt à nobis, tanquam fructus dignissimi sacrosanctæ Passionis eius colligi, non modò ad contemplandum, verumetiam ad perfectè imitandum.

PRIMO igitur considera, humilitatem profundissimam, quam Christus in toto Passionis suæ processu & ordine demonstravit: de qua vsqueadeo S. Paulus obstupescit: vt eam exinanitionem & annihilationem sui ipsius appellet: *Exinaniuit semetipsum, formam serui accipiens*: quia enim vera humilitas monstratur partim in conuersando cum personis abiectis, pauperibus, & contemptibilibus: partim in exercendo opera vilia & humilia: partim in subiuciendo se omnibus, eorumque contemptus & opprobria æquanimiter tolerando: cum Christus in Passione sua, perfectissimè illa impleuerit, recte Apostolus nominat hanc ipsius humilitatem, exinanitionem & annihilationem sui.

Intuere quam magna fuerit exinanitio: quia cum primus esset inter omnes homines, simulque **D E V S**, senouissimum illorum constituit: vnde in Apocalypsi de se ait: *Hæc dicit primus & nouissimus*. Neque tantum nouissimus & infimus inter homines reputari voluit, verumetiam minus quam homo: sic namque ait per Prophetam. *Ego vermis & non homo: opprobrium ho-*

I.
De Christi
humilitate.

Phil. 2.

Christus per
humilitatem cum esset summus se omnium infimum constituit.

Apoc. 2.

Psal. 21.

Ch^{risti} hu-
militas fuit
voluntaria.

Serm. 42. in
Cant.

Vires humi-
liratis.

Ioan. 5.

minum & abiectio plebis. Tantò autem lau-
dabilior atque admiratione dignior est
hæc Christi humilitas, quantò illa non
fuit necessaria, sed prorsus spontanea &
voluntaria, ad aliarum creaturarum ratio-
ne præditarum differentiam, quæ, vt fan-
ctus Bernardus ait, idcirco se humiliant,
quia omni humiliatiõne dignos se esse co-
gnoscent: at Christus licet se primum &
summum inter omnes esse non ignoraret,
nostri duntaxat amore humiliari, & mini-
mus omnium reputari voluit: Ipse (inquit)
se exinaniuit, ipse se humiliavit non necessitate
iudicij, sed nostri charitate. Voluntate prouidit
humilis fuit, & non iudicio, qui talem se oblit-
lit, qualem esse nesciuit: magis autem placuit
minimum reputari, qui se summum non ignora-
bat. Idque vt nobis præberet veræ humili-
tatis exemplum: quoniam mentis animi-
que submissio, & carnis mortificatio ho-
minem ad summum contemplationis fi-
stigium prouehunt.

Est autem humilitas tantæ fortitudinis,
vt faciat nos ingredi vias Domini rectas:
Atque hæc fuit vnica causa, quod Iudæi,
& Gentiles philosophi in Christum crede-
re non potuerunt: obstabat enim ingens
eorum superbia & animi elatio: de illis
namque sanctus Ioannes ait: *Quomodo vos
potestis credere, qui gloriam ab inuicem accipi-*
ti, &

CONSIDERATIO VII. 381

ris, & gloriam, qua à solo DEO est, non quaeritur? De his autem sanctus Paulus Apostolus: *Quia cum cognouissent DEUM, non sicut DEUM glorificauerunt, sed euauerunt in cogitationibus suis: dicentes enim se esse sapientes, stulti facti sunt.*

SECUNDO expendet tecum, Christi placidissimam mansuetudinem, quam in Passione ostendit: quamque sanctus Petrus Apostolus secum reuoluens in Epistola sua ait: *Cum malediceretur, non maledicebat, cum pateretur, non comminabitur:* vnde non immeritò sanctus Ioannes Baptista illum Agnum appellat: *Ecce Agnus DEI.*

II.
De Christi mansuetudine.

1. Per. 2.

Ioan. 1.

Confidera hanc mansuetudinis virtutem Christo tam propriam fuisse, vt sanctus Bernardus, verba illa Cant. exponens. *Dilectus meus mihi & ego illi, qui pascitur inter lilia,* affirmet, ex lilijs, in quibus Dominus, animarum sponsus amabilis pascitur, vnam esse mansuetudinem. Ad quam etiam ab eodem sponso, tanquam ad virtutem illi maximè propriam, inuitamur his verbis: *Discite à me, quia mitis sum, & humilis corde.* Neque immeritò ab illo ad hanc virtutem inuitamur: quia mansuetudo conseruat animam, & homines ab omni læsione custodit. Nam quemadmodum vas vitreum in molli aliqua re à fractionis

Serm. 70. in Cant.

Matth. 23.

o o s ctionis

Ecclef. 10.

tionis periculo seruatur: ita anima mansuetudine conseruatur. Vnde in Ecclesiastico dicitur: *Fili in mansuetudine serua animam tuam*: sicut enim homo libentius in molli, quam duro lectulo somnum capit: ita DEVS in corde mansueti & mitis libentius requiescit, quam in corde asperi & crudelis, sancto Augustino attestante, qui occasionem ex illis Prophetæ verbis fumens: *Super quem requiescit spiritus meus?* ait: *Cor humilis est seors, & delectabile cubile DEI.*

Æstimatione mansuetudinis Christi quanta sit.

Considera præterea pulchritudinem & æstimationem huius virtutis in Christo: talis enim ea fuit, vt per illam in Cruce regnauerit, & corda hominum sibi conciliauerit, & obsequentia reddiderit, iuxta illud Psalm. *Specie tua & pulchritudine tua, intende, prospere procede, & regna.* sed quomodo & quibus modis, Propter veritatem & mansuetudinem. Super quibus verbis dicit Tertullianus, Christum non alijs armis vniuersum mundum sibi subiugasse, quam facilitate ac mansuetudine.

*Psalm. 44.**Lib. aduers. Iudaos.*

Mansuetudo facit nos regnare in cordibus hominum.

Hunc modum regnandi in cordibus omnium conciliandique nobis hominum benevolentiam, à Christo discere debemus: vt nimirum simus mansueti, benigni, mites atque affabiles.

David

David Rex, (inquit sanctus Ambrosius) *Lib. 2. offic. cap. 7.*
 cum omnibus aquabat suam militiam, & partiebatur laborem, fortis in pralio, mansuetus in imperio, patiens in conuitio. Ideò non cecidit, quia charus fuit omnibus, & diligì à subiectis, quàm timeri maluit: timor enim temporalis turaminis seruat excubias, nescit diuturnitatis custodiam.

Aberrat ergò à vera gloriæ & honoris semita, qui per hanc mansuetudinis & affabilitatis viam, quam Christus exemplo suo docuit, non graditur.

TERTIO considera patientiam Christi fortissimam & diuturnissimam: per quam infracto animo sustinuit iniurias incredibiles, blasphemias horrendas, tormenta immanissima, dolores immensos, & mortem denique crudelissimam: idque sine vlllo vel minimæ consolationis refrigerio: præsertim cum ista pateretur ab ijs, qui propter singularia, quibus eos affecerat beneficia, tantò debuerant esse gratiores, quantò erant truculentiores & efferatiores. III. De Christi patientia.

Aduerte tam stupendam fuisse Christi patientiam, vt Tertulliano affirmante, ex illa sola vniuersus mundus colligere potuisset, illum esse verum DEVM: eò quod tam inuicta patientia, in nemine præ-

præterquam in solo DEO, inueniri potuisset. Quamobrem nonnulli ad singularem hanc patientiam respicientes, volunt de Christo accipienda esse illa Psalmistæ verba. *Prodigium factus sum multis.* Quia portento simile, ac summa dignum admiratione esse videbatur, cernere quod DEI filius cum acerbissimorum tormentorum perpeffione, tam admirabilem patientiam, animique stupendam tranquillitatem coniunxisset.

Pfalm. 70.

Ab admirabili hoc patientiæ exemplo, didicit sanctus Paulus cæteri que discipuli Christi, omnes casus aduersos æquanimiter tolerare. Hinc namque ait: *Maledicimur & benedicimus: persecutionem patimur & sustinemus, blasphemamur & obsecramur.*

1. Cor. 4.

Quantorum bonorum effectrix sit patientia.

Ab eodem Christi exemplo, & nos veram in omnibus huius mundi ærumnis, laboribus, & aduersitatibus, patientiam discere debemus: nam vti Cyrillus Alexandrinus ait: *Patientia nobis omne bonum conciliat, & veluti pro nuba, viam ad probationem parat, ac spem in futurum seculum nutrit.*

IV.

De Christi obedientia.

Phil. 2.

QVARTA virtus fuit obedientia promptissima, quam sanctus Paulus Apostolus describens, his verbis alibi citatis vsus est. *Factus obediens vsque ad mortem, mortem autem Crucis.* Nihil enim maius cogitari potest, quam necem, & necem contume-

tumeliosissimam qualis est Crucis, ex obedientia perpeti.

Quamobrem considera, quanti Saluator noster virtutem hanc æstimauerit, quam in omni vita sua iam inde ab incubulis, perfectissimè semper exercuit: nam patri suo putatiuo Iosepho, & matri obsequentissimus atque ad omnem nutum eorum omni tempore paratus fuit:

Et erat subditus illis. Ritus & cæremonias *Luc. 2.*
veteris legis accuratissimè seruauit: *Non* *Matth. 5.*

veni soluere legem sed adimplere: Ad mortem vsque in perficienda Patris sui cælestis voluntate desudauit: *Opus consummaui,* *Ioan. 17.*

quod dedisti mihi vt faciam. Iniqui & pagani sententiam iniustissimam obedienter excepit: *Tradebat autem iudicanti se iniuste.* *1. Pet. 2.*

Ac denique sicut verus Isaac ad montem Caluarix se duci passus est, vt illic immolaretur ac crucifigeretur: vbi etiam carnificibus tam exactè paruit, vt, ne obedientix iacturam faceret, vitam amittere maluerit. Vnde sanctus Gregorius Papa inquit. *Ne perderet obedientiam, perdidit vitam.* *S. Gregor.*

QVINTA virtus fuit, paupertas extrema, cum honorum, dignitatum, terrenarumque rerum omnium perfecto contemptu: quamuis enim toto vitæ suæ decursu, paupertatis vsque adeo amator extite-

V.
De Christi
paupertate.

Matth. 8. titerit, vt de se dixerit: *Vulpes foueas habent, & volucres caelinos: filius autem hominis non habet, vbi caput suum reclinet:* nihilominus virtus hæc sanctæ paupertatis multo præclarius in morte eius resplendit, quando prorsus nudus, & vestimentis etiam suis spoliatus in Cruce pependit, quando ne vnicam quidem aquæ guttulam, qua sitim restingueret, habuit: quando dura Cruce pro lecto, & corona spinea pro cervicali vsus fuit: quando denique non modò honores nullos concupiuit, verumetiam omnis contumeliæ & contemptus, quæ sub hominis imaginationem cadere potest, scopum siue signum sese constituit.

VI.

De Christi
magnanimitate &
fortitudine.
Apoc. 5.
Genes. 49.

SEXTA virtus fuit, magnanimitas & fortitudo illius constantissima, quæ talis exitit, vt propterea leoni robusto & victrici comparetur. *Vicit Leo de tribu Iuda.* Et in Genesi. *Sicut Leo accubabit super li mi.*

Fortitudinem & magnanimitatem hanc ostendit Christus, non tantum in prædicanda intrepido animo veritate, & suffere- rendis constantissimè immanibus supplicijs & tormentis, verumetiam vt sancto Leoni, sancto Bernardo & alijs placet, in non descendendo de Cruce, quamuis ad hoc improperijs aduersariorum stimula- retur

*S. Leo Pa-
pa.*
S. Bernard.

retur: *Si filius DEI es, descende de Cruce. Et* *Matth. 25.*
 apud Marcum. *Christus Rex Israel, descendat* *Marc. 15.*
nunc de Cruce, ut videamus & credamus.

SEPTIMO considera, quam ingens **VII.**
 fuerit in Passione, misericors Christi libe- *De Christi*
 ralitas, & liberalis misericordia: non enim *misericor-*
 satis ei fuit ex ingenti miseriarum nostra- *dia & libe-*
 rum compassione de cælis descendisse in *ralitate.*
 Xenodochium, & obscurum carcerem
 huius mundi, ibique innumeris & præ-
 claris beneficijs nos ornasse, infirmos
 curando, mortuos suscitando, fameli-
 cos pascendo, ignorantes instruendo,
 peccatores iustificando, afflictos recre-
 ando, nosque propter flagrans deside-
 rium, quo cunctis illorum necessitati-
 bus subuenire cupiebat, ad se inuitan-
 do. *Venite ad me omnes, qui laboratis & o-* *Matth. 11.*
nerati estis, & ego reficiam vos: non, in-
 quam, suffecerunt illi omnia hæc, sed
 eousque processit liberalis charitas & mi-
 sericordia Seruatoris nostri, ut in Cru-
 ce pendens & morti proximus, non tan-
 tum crucifixoribus suis omnem iniuriam
 donauerit, verumetiam apud Patrem il-
 los excusauerit, ac pro eis intercesserit:
 nobis quoque vniuersum sanguinem
 suum simul cum vita impertitus fuerit:
 profundendo illum liberaliter nostri a-
 more.

OCTA-

VIII.

De zelo
Christi.Ioan. 2.
Psalm. 68.

Ioan. 8.

Ibidem.

Ioan. 18.

Luc. 22.

IX.

De siti salu-
tis humane,
que in Chri-
sto fuit.

OCTAVA virtus fuit zelus ingens, quo DEI gloriam zelabatur, qui tantus extitit, vt etiam interiora eius assiduo depasceret, atque consumeret: quamobrem vsurpare potuit dictum illud Psalm. *Zelus domus tue comedit me*: Zelum hunc in omnibus actionibus suis ostendit: nonnquam profitendo se non quærere gloriam suam sed Patris: *Non quæro gloriam meam*, quia videlicet cuncta in DEVM referebat; aliquando laudem & honorem Patri de omnibus tribuendo: *Ego honorifico Patrem meum*. quandoque affirmando regnum suum non esse mundi huius: *Regnum meum non est de hoc mundo*: quibus verbis significare voluit, verum regimen, non in vana gloria & mundi honore consistere, sed in procurando, vt DEVS regnet in omnibus, sanctissimumque nomen illius à cunctis sanctificetur & glorificetur; quemadmodum in oratione Dominica oramus his verbis: *Adueniat regnum tuum*. Huius denique zeli gratia voluit in altari sanctæ Crucis totum consumi atque extingui.

NONA virtus fuit sitis ardentissima, quæ Christus salutem nostram omni tempore concupiuit: propter quam, nullo status sui, aut laborum quorumcunque respectu habito, totam Iudææ & Galilææ regionem perambulauit, aliud nihil agens, quam

CONSIDERATIO VII. 589

quam vt salutem nostram curaret: eadem impulsus neminem vnquam, quantumcunque flagitiosum, vitauit, vel repudiavit, quemadmodum ex longo cum Samaritana & alijs habito sermone, euidenter liquet. Porro hanc sitim multò excellentius ostendit in Cruce, quando dixit: *Sitio*: *Luc. 19.* & quando vnica sanguinis guttula humanum genus redimere valens, sanguinis flumina ex omnibus corporis partibus profudit: vt sanctus Bernardus testatur dicens: *Siquidem non gutta, sed vnda quinque per partes corporis emanauit*: Imo ad sitim hanc restinguendam non satis ei fuit, omnem sanguinem dum viueret donasse, sed voluit quoque post mortem latus lancea fauciari, vt inde quicquid erat residui sanguinis cum aqua profunderet. *Serm. 22. in Cant., Iohn. 19.*

AD EXTREMVM considera, flagrantissimam Christi charitatem, quæ est vinculum aureum, omnes hasce virtutes simul colligans. *Vinculum perfectionis est charitas*. Hæc autem in sacratissima Christi passione maximè eluxit: & talis omnino fuit, vt nec verbis explicari, nec intelligentia comprehendi queat, iuxta illud sancti Pauli. *Scire etiam supereminentem scientiæ charitatem Christi*. Veruntamen, quoniam de illa pluribus in locis, vt occasio ferebat, in præcedentibus tractatum fuit,

Pp

fuit,

fuit, nihil hoc loco adijciam; sed tum hanc, tum alias innumeras virtutes, quæ ex sacratissima Christi Passione erui queunt, ne iusto longior sim silentio inuolvens deuoti Lectoris piæ considerationi eas relinquam. Sufficit namque mihi breuem methodum tradidisse, quomodo inde elici queant, vt maiori cum fructu ad earum imitationem, de qua sequenti capite agetur, se quisque comparet.

DE QVINTO FRVCTV
ex Christi Passione colligen-
do, qui est: Imitatio.

CAPVT V.

Quantopere
deceat nos
Christum
imitari.

SI Regum & Principum terrenorum subditi, adeo prompti & parati sunt ad Dominorum suorum imitationem, tum in moribus, tum in difficilimis & arduis conatibus, vt verè propterea dictum sit: *Regis ad exemplum totus componitur orbis*: quanto dignius & rationi conuenientius erit, vt omnes Christum Regem cælestem & æternum sequantur, non modò in eximijs, quas nobis prætulit, virtutibus, verumetiam in glorioso sed difficili conatu expugnandi carnem, mundum, & dæmonem, atque